

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suda Silviju Čoviću, sucu pojedincu, te Ivani Podrug, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice Općine Klis, Klis, Iza Grada 2, zastupane po načelniku Marku Galiću, a ovaj po punomoćnici Lidiji Kušeta, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Solina, Solin, Stjepana Radića 42, zastupanog po gradonačelniku Blaženku Bobanu, a ovaj po punomoćniku Anti Ljubičiću, zaposleniku zainteresirane osobe, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 01. rujna 2014. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i zainteresirane osobe, te odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 9. rujna 2014. godine,

presudio je

1. Poništava se rješenje tuženika Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske KLASA: UP/II-325-08/12-01/311, URBROJ: 525-12/0978-12-4 od 26. rujna 2012. godine.
2. Poništava se rješenje Hrvatskih voda KLASA: UP/I-325-08/09-03/0005370, URBROJ: 374-24-5-09-1 od 26. ožujka 2009. godine u dijelu pod točkom 2. izreke, kojim je ovlaštenikom naknade određen Grad Solin u iznosu od 883.287,20 kuna, te u tom dijelu predmet vraća na ponovni postupak i odlučivanje.
3. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troškova upravnog spora kao neosnovan.

Obrazloženje

U pravovremenoj tužbi, podnesenoj protiv rješenja tuženika KLASA: UP/II-325-08/12-01/311, URBROJ: 525-12/0978-12-4 od 26. rujna 2012. godine i tijela prvog stupnja KLASA: UP/I-325-08/09-03/0005370, URBROJ: 374-24-5-09-1 od 26. ožujka 2009. godine u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke kojim je kao ovlaštenik naknade određen Grad Solin,

tužiteljica je, osporavajući zakonitost navedenih rješenja, u bitnom, navela: da rješenje tuženika ne sadrži razloge rješavanje konkretne upravne stvari u pogledu (ne) dopuštenosti žalbe tužiteljice i zbog čega nije ovlaštena osporavati rješenje prvostupanjskog upravnog tijela; da su korisnici uplate naknade za koncesije utvrđeni u članku 96. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva, a koji zakon da regulira da se prihodi iz članka 28. stavka 3. i 95. stavka 3. tog zakona dijele između države i jedinica lokalne samouprave na području gdje se nalaze izvorišta na koja se obračunava naknada za korištenje voda prema Zakonu o financiranju lokalne i područne (regionalne) samouprave; da su jedinice lokalne samouprave korisnici dijela naknade za koncesije na temelju odredbe članka 45.c Zakona o financiranju jedinica lokalne samouprave i uprave, a koji je u primjeni od 01. siječnja 2012. godine prema članku 36. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju jedinica lokalne samouprave i uprave (Narodne novine, broj: 59/07); da je zakonodavac, Zakonom o vodama (Narodne novine, broj: 153/09), u članku 3. stavku 1. točki 27., izvorište definirao kao mjesto na zemljišnoj čestici iz kojeg podzemna voda prirodno izvire na površinu, odnosno u zemljišnoj čestici s koje se pomoću bušotine crpi voda iz podzemnih voda; da svoj zahtjev za isplatu pripadajuće naknade za zahvaćanje vode za potrebe javne vodoopskrbe tužiteljica temelji na prethodno navedenim zakonskim odredbama, uključujući i članke 180. stavke 2. i 3. i članak 183. Zakona o vodama; da se naknada za koncesije dijeli između države i jedinice lokalne samouprave u omjeru 80% u korist jedinice lokalne samouprave, a 20% u korist države; te da predmetna koncesijska naknada u pripadajućem omjeru pripada isključivo tužiteljici, a ne i Gradu Solinu, s obzirom na okolnost da se na području tužiteljice ostvaruje koncesija, konkretno budući da se izvorište rijeke Jadro nalazi na čestici zemlje 1835, unutar katastarske Općine Klis, a što da proizlazi iz sadržaja prerisa katastarskog plana i aviosnimke. Stoga, tužiteljica je predložila poništiti rješenje tuženika i preinačiti rješenje tijela prvog stupnja, na način da se u dijelu pod točkom 2. izreke naknada određena Gradu Solinu u iznosu od 883.287,20 kuna u cijelosti dosudi Općini Klis, pored već pravomoćno utvrđenog iznosa od 883.287,12 kuna, sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počevši od 23. travnja 2009. godine do isplate.

Na ročištu održanom 10. lipnja 2014. godine tužiteljica je konačno postavila tužbeni zahtjev, na način što je zatražila da sud poništiti rješenje tuženika i tijela prvog stupnja u dijelu pod točkom 2. izreke, kojim je ovlaštenikom naknade određen Grad Solin u iznosu od 883.287,20 kuna, te u tom dijelu predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Tuženik je odgovorio na tužbu, predlažući odbiti tužbeni zahtjev zbog svih razloga navedenih u osporenom rješenju. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je žalba podnositeljice, tužiteljice, izjavljena protiv rješenja Hrvatskih voda KLASA: UP/I-325-08/09-03/0005370, URBROJ: 374-24-5-09-1 od 26. ožujka 2009. godine, jer da nije izjavljena od ovlaštene osobe, a kojim potonjim rješenjem je, u osporenom dijelu pod točkom 2. izreke, ovlaštenikom koncesijske naknade za zahvaćanje vode za potrebe javne vodoopskrbe za lokaciju korištenja – izvor rijeke Jadro određen Grad Solin u iznosu od 883.287,20 kuna

U dokaznom postupku čitani su: izvod Hrvatskih voda od 26. ožujka 2009., aviosnimka, preis katastarskog plana Zavoda za katastar od 8. svibnja 2012., izvod iz posjedovnog lista broj 713 te spis upravnog tijela KLASA: UP/I-325-08/09-03/0005370 dostavljen uz odgovor na tužbu.

Stranke nisu imali kakvih drugih dokaznih prijedloga.

Tužiteljica je popisala troškove upravnog spora, dok tuženik i zainteresirana osoba trošak nisu popisali.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet ovog spora je određivanje koncesijske naknade za zahvaćanje vode za potrebe javne vodoopskrbe za lokaciju korištenja: izvor rijeke Jadro za obračunsko razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2008. godine, na temelju odredbi članka 143., 145. i 153. Zakona o vodama (Narodne novine, broj: 107/95 i 150/05, u daljnjem tekstu: Zakon o vodama) te članka 45.c Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (Narodne novine, broj: 117/93, 69/97, 33/00, 73/00, 127/00, 59/01, 107/01, 117/01, 150/02, 147/03, 132/06, 26/07 i 73/08, u daljnjem tekstu: Zakon).

Prvotno, među strankama je sporno je li žalba podnositeljice, tužiteljice, izjavljena protiv rješenja Hrvatskih voda KLASA: UP/1-325-08/09-03/0005370, URBROJ: 374-24-5-09-1 od 26. ožujka 2009. godine, dopuštena.

S obzirom na sadržaj osporenog rješenja tijela prvog stupnja, a posebno cijeneći okolnost da je tim rješenjem odlučeno o pravu tužiteljice na dio koncesijske naknade za zahvaćanja vode za potrebe javne vodoopskrbe, po pravnom shvaćanju ovog suda, podnositeljica, korisnica naknade Općina Klis ima pravo izjaviti žalbu protiv predmetnog prvostupanjskog upravnog rješenja, u smislu članka 49., 50. i 223. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91 i 103/96, dalje: ZUP/91), koji je primijeniti u konkretnom slučaju na temelju članka 168. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09, dalje: ZUP), budući da je predmetni upravni postupak započeo prije 01. siječnja 2010. godine, kada je stupio na snagu ZUS.

U samo izloženom, a kako je tuženik trebao odlučiti o osnovanosti izjavljene žalbe, a cijeneći pritom (ne) osnovanim i prigovore žaliteljice, rješenje tuženika ukazuje se nezakonitim.

Što se tiče ocjene zakonitosti rješenja tijela prvog stupnja, a u odnosu na prigovor tužiteljice da bi joj pripadala cjelokupna koncesijska naknada u punom iznosu, navesti je sljedeće.

Člankom 45.c stavkom 1. točkom 2. Zakona propisano je da zajednički prihodi države, općine i grada su i prihodi od ugovorenih godišnjih naknada za koncesije, prema Zakonu o koncesijama (Narodne novine, broj: 89/92), za zahvaćanje voda za javnu vodoopskrbu.

Prema članku 143. stavku 1. točki 1. Zakona o vodama regulirano je da koncesija na vodama i javnom vodnom dobru potrebna je za zahvaćanje voda za javne vodoopskrbe.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, a s obzirom na sadržaj obrazloženja i čitanog spisa upravnog tijela, te budući da prvostupanjsko tijelo nije navelo razloge vezano za način utvrđenja ovlaštenika koncesijske naknade, prvostupanjsko upravno rješenje ne sadrži sve obrazložene i jasne razloge rješavanje konkretne upravne stvari, radi čega se isto ne može ispitati, na koji način je u postupku koji je prethodio ovom sporu povrijeđena odredba članka 209. stavka 2. ZUP/91-a.

Stoga, a budući da osporena rješenja nisu zakonita, valjalo je, postupajući u granicama tužbenog zahtjeva, na temelju odredbe članka 58. stavka 1., u vezi s člankom 31. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10 i 143/12, dalje: ZUS), poništiti rješenje tuženika i tijela prvog stupnja u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke, kojim je ovlaštenikom naknade određen Grad Solin za iznos od 883.287,20 kuna, te u tom dijelu predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje, odnosno presuditi kao pod točkom 1. i 2. izreke.

U ponovnom postupku prvostupanjsko upravno tijelo je dužno, nakon što otkloni ukazane nedostatke i postupovne povrede, te pravilno i potpuno utvrdi relevantno činjenično stanje, pravilnom primjenom materijalnog prava, ponovno odlučiti o korisniku koncesijske naknade za zahvaćanje vode za potrebe javne vodoopskrbe u poništenom dijelu, a pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.

Kako u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove, trebalo je, na temelju odredbe članka 65. stavka 1., u vezi s člankom 79. ZUS-a, odbiti zahtjev tužiteljice za naknadom troškova spora kao neosnovan, odnosno odlučiti kao pod točkom 3. izreke.

U Splitu 9. rujna 2014. godine

SUDAC

Silvio Čović, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66. stavka 2. ZUS-a.

DNA:

- punomoćnici tužiteljice Lidiji Kušeta, odvjetnici u Splitu, Mazuranićevo šetalište 11, uz zapisnik o objavi,
- tuženiku Ministarstvu poljoprivrede RH, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, uz zapisnike od 01. 9. i 9. 9. 2014. te spis upravnog tijela KLASA: UPI-325-08/09-03/0005370,
- zainteresiranoj osobi Gradu Solimu, Solin, Stjepana Radića 42, uz zapisnik o objavi,
- u spis.

Istovjetnost ove ispravke
s izvornikom potvrđeno
ovlaštenim službenik: